

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 7. mája 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 7. mája 2018 v Bratislave, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených P. P., G. K., T. K., Q. T., C. P., P. O., T. T. a PhDr. U. P. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. apríla 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, rozhodol

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie sa z r u š u j e v celom rozsahu. II. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. sa lehota trvania väzby u obvinených: 1. P. P., nar. XX. B. XXXX v W., trvale bytom T. XXXX/XXA, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica; 2. G. K., nar. XX. J. XXXX v G., trvale bytom V. XXXX/XA, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Prešov; 3. T. T., nar. XX. Y. XXXX v W., trvale bytom kpt. B. XXXX/XX, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 4. Mgr. U. L., nar. XX. K. XXXX v W., trvale bytom X. XXX/XX, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 5. T. K., nar. XX. H. XXXX v W., trvale bytom J. XXXX/X, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica; 6. Q. T., nar. XX. T. XXXX v W., trvale bytom Y. XXXX/X, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica; 7. C. P., nar. X. Y. XXXX v W., trvale bytom L. P. XXXX/X, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Prešov; 8. Q. P., nar. XX. C. XXXX v W., trvale bytom R. XXXX/X, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 9. P. O., nar. XX. Y. XXXX v X., trvale bytom W. XXXX/XX, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 10. T. T., nar. X. Y. XXXX v O., trvale bytom T. XXXX/X, W., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 11. R. Y., nar. XX. T. XXXX v L., trvale bytom P. XX/X, T. N., W. - okolie, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; 12. PhDr. U. P., nar. XX. Y. XXXX v U. B. P., trvale bytom U. XXXX/X, U. B. P., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Košice; z dôvodu uvedeného § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. p r e d l Ź u j e do 13. decembra 2018. III. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosti obvinených P. P., C. P., Q. P., R. Y. a PhDr. U. P. o prepustenie z väzby na slobodu z a m i e t a j ú. IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa písomný sľub obvinených P. P. a PhDr. U. P. n e p r i j í m a. V. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obvinených P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., T. K., Q. T., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a. VI. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosti obvinených P. P., G. K., T. K., Q. T., C. P., P. O., T. T. a PhDr. U. P. z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

P. trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) uznesením z 23. apríla 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, výrokom I. rozhodol tak, že podľa § 76 ods. 3 Tr. por. za konštatovania trvania dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., predĺžil lehotu trvania väzby u obvinených P. P., G. K., T. K., Q. T., C. P., P. O., T. T. a PhDr. U. P. do 13. septembra 2018, výrokom II. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nepredĺžil lehotu trvania väzby u obvinených T. T., Mgr. U. L., Q. P. a R. Y., výrokom III. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadostiam obvinených Q. P. a R. Y. vyhovel a prepustil ich z väzby na slobodu a napokon, výrokom IV. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených C. P., PhDr. U. P. a P. P. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvinených PhDr. U. P. a P. P. neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvinených P. P., G. K., T. K., Q. T., C. P., P. O., T. T. a PhDr. U. P. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. Proti tomuto uzneseniu ihneď na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) v rozsahu výrokov I., II. a III., obvinení P. P., T. K. (v rozsahu výroku IV. dodatočne osobitným podaním z 26. apríla 2018), C. P. a PhDr. U. P. v rozsahu výrokov I. a IV., obvinení G. K., Q. T., P. O., T. T. v rozsahu výroku I.; obvinení T. T., Mgr. U. L., Q. P. a R. Y. sa výslovne vzdali práva podať sťažnosť za seba, ako aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v ich mene. Prokurátor podanú sťažnosť odôvodnil 30. apríla 2018 tak, že odkázal na svoj návrh z 9. apríla 2018 a dodal, že z výsledkov vykonaného dokazovania plynie, že obvinený T. T. bol konateľom spoločnosti S. H., ako tzv. konečnej odberateľskej spoločnosti, v ktorej dochádzalo k zaúčtovaniu nadhodnotených faktúr od spoločnosti C. vo výške 780.000 €, X. & T. vo výške 195.000 € a H. & T. vo výške 702.700 €. Zároveň ale prostredníctvom tejto spoločnosti deklaroval vstupy nárazníkovým spoločnostiam X. & T. vo výške 559.129,33 €, H. & T. vo výške 659.150 € a X. L. T. vo výške 229.454,13 €, resp. prostredníctvom spoločnosti U. zas spoločnostiam H. & T. vo výške 53.130 €, X. L. T. vo výške 89.207,67 € a I. vo výške 27.435 €. V rámci zločineckej skupiny bol riadený obvineným P. P. a G. K. a jeho úlohou bolo vyhotovovanie nepravdivých faktúr, ako aj vyberanie peňazí z účtov S. H. a ich následné odovzdávanie obvinenému G. K. pre potreby konečných odberateľov a v závislosti od dohodnutého kľúča aj jednotlivých členov skupiny. Uvedené plynie z výpovede samotného G. K. z 22. novembra 2017, ale nepriamo aj z výpovede svedkyne U. V. zo 7. marca 2018, ktorá na príklade spoločností O. a O. Slovakia vysvetlila systém spoločností, ktoré v skutočnosti riadil obvinený P. - v danom prípade cez obvineného Q. T.. Tieto podozrenia možno vyvodit' aj z odposluchov medzi obvinenými (zv. 9.4., č. 1. 36 - 37), resp. medzi Q. T. a G. P. (zv. 9.4., č. 1. 34 - 35). V ďalšej časti prokurátor poukázal na rozhovory svedkyne U. V. zo zv. č. 9.2. Vo vzťahu k obvinenému Mgr. U. L. uviedol, že i tento bol konateľom tzv. konečnej odberateľskej spoločnosti - spoločnosti K., ktorá zaúčtovala nadhodnotené faktúry spoločností X. & T., H. & T. a X. L. T. v celkovej výške 2.011.470 € + DPH vo výške 402.294 € a od 1. septembra 2017 aj spoločnosti K., ktorá zaúčtovala faktúry spoločností H. & T. a I. v celkovej výške 2.976.210 € + DPH vo výške 595.242 €, resp. prostredníctvom spoločnosti K. deklaroval poskytnutie služieb pre nárazníkové spoločnosti X. & T. vo výške 82.438 € a H. & T. vo výške 9.420 € a X. L. T. vo výške 26.663 € a prostredníctvom spoločnosti K. pre spoločnosť H. & T. vo výške 53.130 €, X. L. T. vo výške 89.207,67 € a I. vo výške 27.435 €. Aj v prípade obvineného Mgr. U. L. prokurátor poukázal na výpoveď G. K. a na znalecký posudok č. 54/2017, z ktorého plynie, že minimálne vo vzťahu k jednému prevodu za fakturované reklamné služby mal vložené peniaze vo výške 180.000 € prevziať v hotovosti späť. Okrem toho mu boli vyplácané peňažné prostriedky predstavujúce akoby reálne náklady - napr. v mesiaci júl 2017 vo výške 5.000 € na vývoj „K.“ pre potreby vyplatenia Ukrajincov, ktorí tento softvér pre neho vyvíjali. Zo zabezpečených kontrolných výkazov vo zv. 13.1. však vyplýva, že spoločnosť K. nemala počas celého obdobia jediného dodávateľa z Ukrajiny. Obvinený Mgr. L. taktiež „dohadzoval“ nových klientov, napr. spoločnosť V. L., čo je zrejme z výpovede G. K. z 5. apríla 2018. Obvinený je nevyhnutným článkom potrebným pre fungovanie skupiny, pretože je výhradným vlastníkom softvérového programu, ktorý umožňuje prehrávanie a vysielanie spotov na veľkoplošných obrazovkách v objednanom množstve a rozsahu. Vzhľadom na to, že zo strany zainteresovaných subjektov dochádza k nepretržitému poskytovaniu reklamných služieb, je zrejme, že aj on sa aktívne podieľal, resp. umožňoval páchať stíhanú trestnú

činnosť. Vo vzťahu k obvinenému Q. P. prokurátor poukázal na jeho postavenie ako konateľa tzv. stratených spoločností, keď prostredníctvom nich deklaroval poskytovanie reklamných služieb spoločnosti C.-U. (spoločnosťou F., predtým P. vo výške 1.702.533,33 €, A. vo výške 1.068.000 € a P. L. vo výške 1.903.750 €), hoci k žiadnym reklamným službám v skutočnosti nedošlo. Zo zabezpečených prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky obvineného C. P., s ktorým komunikoval obvinený Q. T. je zrejmé, že brat Q. konal na základe pokynov C., podľa jeho požiadaviek vykonával výbery prostriedkov z účtov a tieto v hotovosti odovzdával svojmu bratovi, resp. ďalším C. určeným osobám. Ten istý záver možno vyvodiť z hovorov medzi svedkyňou V. a obvineným T. T., resp. medzi oboma bratmi navzájom (zv. 9.6., 9.7.). Pokiaľ ide o obvineného R. Y., tento bol konateľom tzv. konečnej odberateľskej spoločnosti R. S., ktorá zaúčtovala nadhodnotené faktúry od spoločnosti C.-U. v celkovej výške 878.859 € + DPH vo výške 175.771,80 €, resp. po jej nahradení spoločnosťou U.-U. zaúčtovaním faktúr vo výške 29.586 € + DPH vo výške 5.917,20 €. Aj v jeho prípade prokurátor poukázal na rozhovory s obvineným C. P. vo zv. 9.6. a 9.7. Vyplývalo z nich, že obvinený viedol rozsiahlu telefonickú komunikáciu s ostatnými obvinenými o plnení primárneho účelu fungovania skupiny, aktívne vystupoval nielen ako konečný beneficiár, ale disponoval aj vlastnými znalosťami o povahe protiprávnej činnosti a bol tiež osobne angažovaný pri nachádzaní iných obchodných spoločností, ktoré by do týchto aktivít mohol zapojiť. Z hľadiska modus operandi prokurátor upozornil, že ide o vysoko sofistikovanú trestnú činnosť, ktorá sa realizovala 4 - 5 rokov a bolo do nej zapojených niekoľko desiatok obchodných spoločností. Niektoré z nich boli do systému zapojené účelovo, len na niekoľko mesiacov, časť z nich zanikla zlúčením alebo inak. Vo veci je doposiaľ 63 obvinených a vyšetrovanie už teraz odhalilo ďalšie osoby, ktoré sa na trestnej činnosti mohli podieľať. V prípade, že obvineným v súvislosti s prebiehajúcimi daňovými kontrolami hrozili sankcie, obchodné spoločnosti rýchlo obmenili. Prokurátor tiež vysvetlil systém zberu peňažných prostriedkov a ich spätného prerozdelenia, ako aj tú skutočnosť, že šťastie išlo o reálne plnenia. Poukázal na problémy s dokazovaním u osôb, ktoré zastávali pozície v tzv. konečných odberateľských spoločnostiach; tieto osoby totiž spravidla prichádzali do styku len s jedinou osobou, a to s konateľom nárazníkovej spoločnosti. Dokonca aj s ňou komunikovali komunikačnými prostriedkami alebo aplikáciami heslovite a aj to zvyčajne za účelom, aby si dohodli stretnutie po úhrade faktúr. Skutočnosť, že predmetom ich komunikácie bola optimalizácia daní plyní aj z toho, že pomerne veľké množstvo telefonátov súvisí s požiadavkou vystavenia faktúr pred blížiacim sa termínom podania DPH. Argumentoval, že vo veci bude potrebné vykonať množstvo úkonov, predovšetkým výsluchov zamestnancov daňových úradov, ktorí sa podieľali na výkone riadnych alebo krížových daňových kontrol. S prihliadnutím na počet obvinených a vyšetrovaných skutkov, berúc do úvahy rôznu príslušnosť daňových úradov, už len vykonanie týchto asi 30 výsluchov bude mimoriadne časovo náročné. S ohľadom na to, že väčšina obvinených vypovedať odmietla, resp. trestnú činnosť popiera, bude treba vykonať komparáciu obchodných činností obchodných spoločností podľa jednotlivých zdaniteľných prípadov a tieto zistenia následne konfrontovať formou doplnkových výsluchov s obvinenými. Keďže trestná činnosť bola založená na individuálnych vzťahoch, kedy ku vzájomnému kontaktu medzi obvinenými dochádzalo prevažne dôverne, je potrebné vykonať aj ich vzájomnú konfrontáciu (koneční odberatelia so svojimi obchodníkmi); tieto väzobne stíhané osoby je nutné konfrontovať nielen vzájomne (asi v 20 prípadoch), ale aj s osobami, ktoré nie sú vo väzbe a boli organizovaní na nižších stupňoch riadenia. I keď doteraz bolo vykonaných približne 30 znaleckých skúmaní, z ich obsahu je zrejmé, že išlo o prvotné úkony zafixovania dôkazov v podobe vytvorenia tzv. image jednotlivých médií, ktoré sa z hľadiska ich obsahu môžu vyhodnocovať až následne. Minimálne v takom istom rozsahu bude preto potrebné pribrať do konania ďalších znalcov, ktorých úlohou bude podľa selektívneho zadania kľúčových slov vykonať podrobné analytické skúmanie všetkých zaistených elektronických pamäťových médií. V ďalšej časti prokurátor poukázal na potrebu vyhotovenia zhruba 1.000 rovnopisov uznesení, ale aj na proces rozhodovania o sťažnostiach, a to vrátane sťažností proti uzneseniam o ustanovovaní znalcov; obdobne je vyšetrovanie zaťažované postupmi podľa § 115 ods. 6 Tr. por. (viď zv. 9.). Ako prokurátor skonštatoval, i napriek skorým žiadosťiam vyšetrovateľa o vyhotovenie prepisov telekomunikačnej prevádzky, doteraz boli v celosti vyhotovené len niektoré z nich. Aj v tomto prípade bude nutné vykonať rozsiahle konfrontácie obvinených s výsledkami záznamov telekomunikačnej prevádzky. Ďalej prokurátor poukázal na potrebu vypracovania analýz súvisiacich so zabezpečenými výpismi z účtov spoločností, vrátane asi 10 znaleckých posudkov z odboru účtovníctva. Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby

sťažnostný súd napadnuté uznesenie vo výrokoch I., II. a III. zrušil a u všetkých 12 obvinených podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby do 13. decembra 2018 za konštatovania dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených Q. a C. P., P. P. a PhDr. U. P. zamietol a „neprijal ani písomný sľub obvineného“. Dňa 25. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného P. P., podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Jany Kubáňovej. Obvinený v sťažnosti namietol, že návrh prokurátora je všeobecný, neúplný a nekonkrétny. Vo vzťahu k výpovediam obvineného G. K. uviedol, že má právo klamať a usvedčovať aj iných obvinených, i keď to tak nie je. Prokurátor bol špecializovaným súdom opakovane vyzývaný, aby konkretizoval tie skutočnosti, ktoré má za preukázané, resp. označil časti dôkazov, ktoré svedčia o osobnej účasti každého z obvinených na trestnej činnosti. Prokurátor výzve nevyhovel a tieto skutočnosti nie sú obsiahnuté ani v jeho návrhu z 9. apríla 2018. V tomto prípade nejde o skutkovo a právne náročnú vec, keďže už od 13. októbra 2017 orgány činné v trestnom konaní disponovali všetkými podkladmi, ktoré sú pre vyšetrenie veci nevyhnutné (počítače, účtovné doklady, CD-nosiče, USB-nosiče atď.). Prokurátor neuviedol ani jediný spôsob, ako by obvinení mohli mariť, príp. podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného konania. Je nepochopiteľné, že od zadržania údajne najvyššie postaveného člena skupiny, t. j. za viac ako 6 mesiacov tento nebol vypočutý a ani s jeho osobou nebol naplánovaný žiaden úkon. Prokurátor neuviedol naplánované úkony a ani nespresnil, aký čas je potrebný na vypracovanie znaleckých posudkov. Z výpovede svedkyne U. z 10. januára 2018 jednoznačne plynie, že pokyny dostávala predovšetkým od G. K. a nie od P. P.. Vo vzťahu k výpovedi G. H. z 9. a 12. februára 2018 uviedol, že pri reklame je to klient, kto si vyberá akciu, LED reklamu a určuje si cenu, ktorá je pre neho prijateľná. Neexistuje jediný dôkaz, že by obvinený P. P. mal späťne vracať finančné prostriedky. Navyše je výhradne na rozhodnutí podnikateľa, ako má dohodnuté fakturovanie, dôležité je, aby reklamy boli odvysielané; túto skutočnosť nikto nespochybňoval. K výpovedi svedkyne V. zo 7. marca 2018 uviedol, že táto nikdy pri vracaní finančných prostriedkov nebola, o vracaní len „počuť“ a aj to len od K., ktorí sa k trestnej činnosti priznávajú. K znaleckému posudku č. 54/2017 poznamenal, že je zarážajúce, že práve obvinený G. K. si ako jediný vyhotovoval a predložil dôkazy, ktoré majú preukazovať postup a výšku fakturácií, ako aj vracanie finančných prostriedkov. Do dnešného dňa sa však orgány činné v trestnom konaní nezaoberali, odkiaľ mal všetky spomínané informácie. Aj svedkyňa V. bola dosadená obvineným G. K. a len jemu informácie poskytovala. Je toho názoru, že obvinený G. K. chce usvedčiť iných, aby sám seba vyvinil a navodil pritom dojem, že sám bol len podriadený. K existencii väzobného dôvodu poukázal na to, že viacerí obvinení počas väzobného stíhania svoju podnikateľskú činnosť ukončili. Na podklade uvedeného obvinený P. P. navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil, návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby nevyhovel, a zároveň, aby ho prepustil z väzby na slobodu. Eventuálne navrhol, aby súd nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, prijatím jeho písomného sľubu a uložením primeraných povinností a obmedzení. Dňa 27. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného T. K. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Richarda Bauera. Obvinený úvodom namietal, že sudca ustálil materiálne podmienky väzby na podklade vlastnej úvahy a nie na podklade presne konkretizovaného návrhu prokurátora. V konaní o väzbe ide o návrhové konanie a sudca nesmie zvýhodniť žiaden zo subjektov trestného konania, napríklad tým, že mu opakovane poskytne širší priestor na prezentovanie určitých skutočností. Predkladané skutočnosti boli sudcovi doručené oneskorene, po termíne, kedy bolo potrebné podať návrh na predĺženie lehoty väzby. Z návrhu prokurátora sa obvinený nedozvedel, aké konkrétne dôkazy je potrebné v navrhovanej predĺženej lehote väzby ešte vykonať. K výpovedi svedkov G. H. a U. V. vysvetlil, že ide o bývalých obvinených, ktorí po vylúčení na samostatné konanie spolupracujú s orgánmi činnými v trestnom konaní. I tak ale na ich výpovede nemožno nazeráť izolovane, ale treba ich hodnotiť v časových a vecných súvislostiach. Títo svedkovia majú právo klamať a nie je vylúčené, že tak činia, len aby sa vyhli vlastnej trestnej zodpovednosti. Ani z jedného z odposluchov nevyplýva, že by sa obvinený kontaktoval s inými obvinenými za účelom páchania trestnej činnosti, pričom výpovede svedkov nie sú objektivizované inými dôkazmi. Z výpovedí svedka H. vyplýva, že obvinený bol „poštár“, že „občas doniesol v obálke peniaze“; toto samo o sebe však nemôže preukazovať jeho úmysel. Pripomenul, že obvinený G. K., ktorý s políciou spolupracuje, pred sudcom 23. apríla 2018 poprel, že by jeho brat páchal trestnú činnosť, resp. že by poznal G. H. a U. V.. Aj svedok H. povedal, že sa mu zdalo, že obvinený o ničom nevedel, resp. že mu obvinený platil za rekonštrukciu bytu. Rovnako svedkyňa U. V. potvrdila, že obvinený bol len „bábka,

o ničom nevedel". Najprv teda obvinený bol len „poštárom“, „bábkou“ a po zmene ich procesného postavenia sa svedkovia „rozpamätali“... Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ako konkrétne by obvinený mohol sťažiť alebo zmariť dosiahnutie účelu trestného konania. Obvinený tiež namietal, že orgány činné v trestnom konaní vykonávajú dokazovanie neefektívne. Obvinený je nemajetný, nemá žiaden majetok, len úver na panelákový trojizbový byt a staré auto. Sudca nevysvetlil, prečo považuje podozrenia voči nemu vykonaným dokazovaním za umocnené a tiež, prečo má naďalej za to, že obava z pokračovania v trestnej činnosti je reálna. S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody obvinený sťažnostnému súdu navrhol, aby tento napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu. Dňa 26. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného Q. T., podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Gabriely Čechovej. Obvinený uviedol, že návrh prokurátora nespĺňa zákonné predpoklady podľa § 76 ods. 3 Tr. por., keďže neobsahuje konkrétne skutočnosti, prečo nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných dôvodov trestné stíhanie skončiť v základnej lehote väzby, resp. prečo by jeho prepustením bolo zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Aj keď si sudca robil nadprácu a uvedenými okolnosťami sa zaoberal, ani jemu sa ich nepodarilo konkretizovať. Výpoveď svedka G. K. označil obvinený za nezákonnú a dodal, že sudca je povinný ex offio skúmať procesnú kvalitu dôkazov. Rovnako predloženie USB kľúča a naň nadväzujúceho znaleckého posudku č. 54/2017 bolo nezákonné, nakoľko družka obvineného ako osoba, v držbe ktorej bola doličná vec, má postavenie svedka, ktorý nebol náležite poučený o práve vec nevydať. Vzniká tu aj možnosť zámery, keďže identifikáciu kľúča nevykonal ani jeho držiteľ, ani obvinený K.. Svedkyňa V. sa usvedčujúcimi výpoveďami snaží ustáť svoje zmenené procesné postavenie, pričom nemožno vylúčiť, že z jej strany ide len o účelové podsúvanie nepreukázaných skutočností. Potvrďuje to výpoveď svedka Q. z 21. februára 2018, ktorý fiktívnosť ním nasadzovaných reklamných spotov vo vzťahu k obvinenému poprel. Ďalej obvinený poukázal na nezrovnalosti vo výpovedi obvinenej V., v súvislosti s aktivitami obvineného pri „zastrešovaní“ spoločností pod I., resp. v súvislosti s osobou G. I. a PhDr. U. P.. Aj svedok G. H. 6. marca 2018 uviedol, že nevie, ktoré spoločnosti patrili pod obvineného a na priamu otázku, či mu peniaze nosil obvinený, odpovedal jednoznačne záporne. V ďalšej časti obvinený poukázal na rozpor medzi ústnym a písomným odôvodnením uznesenia. Na zasadnutí sa sudca vyjadril v tom smere, že „nejde o obťažnú vec, ale o jednoduchý, ba až primitívny spôsob prevedenia, ktoré nevyžaduje ani vysokoškolské vzdelanie“, pričom v písomnom odôvodnení sa stotožnil s dôvodmi pre predĺženie lehoty väzby podľa § 76 ods. 3 Tr. por., ktoré ustanovenie vyžaduje obťažnosť veci alebo iné závažné dôvody. Ak by sa sudca pri rozhodovaní aj pridržoval svojho reálneho verbálneho prejavu, nemohol by dospieť k rozhodnutiu o predĺžení lehoty väzby, pretože jedným z predpokladov zákonnosti rozhodnutia je aj jeho presvedčivosť založená na materiálnej a formálnej logike úsudkov. Ani dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti nie je daná, keďže je eliminovaná chorobou obvineného. V tejto súvislosti obvinený poukázal aj na jeho účelové eskortovanie z výkonu väzby, ako aj na tú skutočnosť, že hoci dal súhlas na konanie v jeho neprítomnosti, v zlom zdravotnom stave bol prevezený na výsluch pred konajúceho sudcu. Na podklade týchto dôvodov obvinený sťažnostnému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil a lehotu väzby u neho nepredĺžil. Dňa 27. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného C. P., podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Gerharda Zvolánka. Namietal, že prokurátor neuviedol žiadne nové dôkazy, ktoré vo vzťahu k jeho zavineniu žiada vykonať. Doposiaľ vypočutí svedkovia, ako aj jeho údajné hierarchické postavenie neodôvodňujú ďalšie predlžovanie väzby. Je bezúhonný, má prácu a rodinu. Na podklade týchto skutočností navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie, nevyhovel návrhu prokurátora na predĺženie jeho väzby a naopak, jeho žiadosti vyhovel a prepustil ho z väzby na slobodu. Dňa 30. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného P. O., podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Sergeja Romžu. Obvinený vo vzťahu k výpovedi G. K. z 5. apríla 2018 namietal, že tento celkom jednoznačne uviedol, že nemá vedomosť, či finančné prostriedky, ktoré mu mal odovzdať, boli určené ako vratka z daňových úhrad; iba predpokladá, že tieto mu boli vrátené na základe podmienok dohodnutých medzi obvineným O. a obvineným P.. V ďalšej časti obvinený K. priznal, že sa žiadnych osobných rokovaní medzi ním (obvineným O.) a P. P. nezúčastnil. Výpoveď obvineného G. K. ho teda neusvedčuje z trestnej činnosti, ide len o jeho zovšeobecňujúce domnienky, na ktorých nemožno založiť právne závery o dôvodnosti trestného stíhania. Pokiaľ ide o znalecký posudok č. 54/2017, kde sa vyskytuje spoločnosť V. Q., stípec „rozdelenie“, podstĺpec „vyplatené“, označujú výhradne finančné toky, nejde teda o záznamy týkajúce

sa vratiek realizovaných úhrad konečnými odberateľmi. Za tohto stavu vecí potom absentujú rozhodujúce kvalifikačné pojmové znaky uplatnenej právnej kvalifikácie, v dôsledku čoho je daná absencia základnej materiálnej podmienky pre ďalšie trvanie väzby. Pokiaľ ide o existenciu väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., obvinený poukázal na špecifický charakter predmetnej trestnej činnosti, ktorá vo svojich dôsledkoch neguje akúkoľvek obavu z pokračovania v trestnej činnosti. Jej ďalšie páchanie je totiž podmienené aktívnou, resp. minimálne pasívnou súčinnosťou zo strany kompetentných orgánov finančnej správy. Táto však, v súčinnosti s operatívnymi zložkami polície, disponuje dostatočne účinným elektorátom prostriedkov, ktorými možno obavu z pokračovania v trestnej činnosti eliminovať. V opačnom prípade by takáto obava nemohla pominúť nikdy. Vo vzťahu k projekcii časovej náročnosti naplánovaných úkonov uviedol, že z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, prečo tieto úkony neboli vykonané doposiaľ. Jednoducho neexistovali žiadne relevantné procesné prekážky, pre ktoré by orgány činné v trestnom konaní nemohli zrealizovať pribratie znalcov už v počiatočných fázach vyšetrovania, resp. vypočúť obvinených, prednostne tých väzobne stíhaných. Ďalej poukázal na obdobie od 7. do 22. marca 2018, kedy nebol vykonaný jediný procesný úkon, ako aj na obdobie pred 7. marcom 2018, kedy boli svedkovia vypočúvaní s frekvenciou 1 svedka týždenne. Nenamieta množstvo úkonov, ale fakt, že prevažná časť z nich spočívala v časovo nenáročnom pribratí znalcov. Okrem toho, procesná aktivita orgánov činných v trestnom konaní sa koncentrovala hlavne na obdobie rozhodovania o väzbe. Namietal aj, že sudca si nesprávne vyložil materiálnu podstatu zákonnej podmienky zmarenia alebo podstatného sťaženia účelu trestného konania podľa § 76 ods. 3 Tr. por. Táto sa vzťahuje na objasňovanie trestného činu, pre ktoré je voči nemu vedené trestné stíhanie, nie na zabránenie v pokračovaní v trestnej činnosti podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Akýkoľvek iný výklad by predstavoval nadbytočnosť, resp. dubiozitu predmetného ustanovenia vo vzťahu k § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Za týchto okolností bolo povinnosťou súdu vyložiť, akým konkrétnym spôsobom môže obvinený po svojom prepustení z väzby znemožniť vykonanie procesných úkonov. Pritom existenciu takejto obavy objektívne znemožňuje charakter naplánovaných procesných úkonov - výsluch ostatných spoluobvinených, ktorí sa ani podľa skutkovej vety nemali podieľať na trestnej činnosti obvineného, príp. vypracovanie znaleckých posudkov. Nad rámec tohto poukázal na fakt, že sudca pochybil, keď v rozpore so znením § 72 ods. 2 Tr. por. na pasivitu prokurátora reagoval tak, že prevzal procesnú iniciatívu pri zisťovaní a objektivizácii dôvodov predĺženia väzby. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby sťažnostný súd v zmysle § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil, a zároveň zamietol návrh prokurátora na predĺženie lehoty väzby a nariadil jeho prepustenie na slobodu. Dňa 26. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného T. T., podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Martina Poláka. Vo vzťahu k usvedčujúcim výpovediam obvineného G. K. zo 4. a 5. apríla 2018 uviedol, že nie sú konzistentné, nachádza sa v nich množstvo protirečení a od prvej výpovede z 22. novembra 2017 neboli objektivizované inými dôkazmi. Ani prípadná zhoda medzi predmetnými tvrdeniami a predloženým USB nosičom neznamena, že by tieto boli potvrdzované. Tvrdenia obvineného K. sú potvrdzované len jeho ďalšími tvrdeniami - hoci vo forme USB - nosiča. Aj samotný obvinený K. sa vyjadril, že o ním popisovaných skutočnostiach neexistuje iný dôkaz, a tak je potrebné pri hodnotení jeho výpovede ako osoby, ktorá môže sledovať svoje vlastné záujmy, postupovať obzvlášť obozretne. Poukázal aj na to, že obvineným K. uvádzaný mechanizmus páchania trestnej činnosti sa nezhoduje so záznamami, ktoré sa nachádzajú na USB nosiči, pričom tento rozpor ním nebol primerane vysvetlený. Ani z výpovede svedkyne V. nevyplýva žiadna konkrétna informácia, ktorá by umocňovala podozrenie z páchania trestnej činnosti. Táto sa totiž vyjadrila len k spätnému vystavovaniu zmieniek, t. j. vystavovaniu po vzniku záväzku. Samotné vystavovanie zmieniek po vzniku záväzku nie je trestné. Pokiaľ ide o USB nosič, jeho obsah je nutné objektivizovať ďalšími dôkazmi. I napriek tomu, že orgány činné v trestnom konaní ním disponujú od 12. decembra 2017 a znaleckým posudkom od 27. decembra 2017, k spomínanej objektivizácii doposiaľ nedošlo a i samotný obvinený G. K. sa k nemu vyjadril až 4. a 5. apríla 2018. Návrh prokurátora na predĺženie lehoty väzby neobsahuje relevantnú vysvetľujúcu argumentáciu, ktorá by odôvodnila naplnenie oboch podmienok pre predĺženie lehoty väzby. S poukazom na § 76 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 79 ods. 2 Tr. por. vysvetlil, že sudca má povinnosť zaoberať sa trvaním dôvodov väzby, avšak zákon mu neukladá nahrádzať činnosť prokurátora v tom prípade, keď ide o skúmanie a preukazovanie dôvodov pre predĺženie lehoty trvania väzby. Preukazovanie podmienok na predĺženie lehoty väzby v zmysle § 76 ods. 3 Tr. por. je povinnosťou prokurátora, ide o návrhové konanie. Sudca pritom skonštatoval, že

návrh prokurátora z 9. apríla 2018 takéto konkrétne okolnosti neobsahuje. Preskúmaním vyšetrovacieho spisu a vlastným skúmaním dôvodov súd zvýhodnil prokurátora, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania (analogicky vid' uznesenie najvyššieho súdu z 26. mája 2014, sp. zn. 1 Tos 18/2014). Na podklade týchto skutočností obvinený sťažnostnému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že lehotu väzby nepredlžuje. Dňa 25. apríla 2018 bolo najvyššiemu súdu doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného PhDr. U. P., podané prostredníctvom jeho obhajcu Mag. Mgr. Mareka Paru. V úvode obvinený skonštatoval, že prokurátor vo vzťahu k výrokom I. a IV. nepodal sťažnosť. V ďalšej časti vysvetlil, že 12. februára 2018 požiadal vyšetrovateľa o nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu, pričom v časti spisu zv. 9.4. mu bolo jeho právo odopreté. Postupom podľa § 210 Tr. por. požiadal prokurátora o preskúmanie postupu policajta, o čom do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Dňa 17. apríla 2018 požiadal špecializovaný súd o nazretie do spisu, na ktorú mu v ten istý deň bola zaslaná odpoveď, podľa ktorej sa spisový materiál nachádza na najvyššom súde. Dňa 19. apríla 2018 bol vyrozumený, že 20. apríla 2018 bude spisový materiál späť na špecializovanom súde, do ktorého napokon nazrel až 23. apríla 2018. Je zrejmé, že k návrhu na predĺženie lehoty väzby z 9. apríla 2018 prokurátor nepredložil spisový materiál, čím porušil povinnosť podľa § 72 ods. 4 Tr. por. Dodržaním lehoty na riadne a včasné podanie návrhu sa prvostupňový súd nezoberal. Odhliadnuc od tohto, súd odstraňoval pochybenie orgánov činných v trestnom konaní v čase, keď už ako obhajca nemal dostatok času na prípravu obhajoby. Nad rámec uvedeného uviedol, že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dodávateľské faktúry spoločnosti C.-U., s.r.o., ktorých zaúčtovanie v spoločnosti P. S., s.r.o. malo umožniť spáchanie skutku, neustálili výšku predpokladaného nadhodnotenia služieb a nevykonali jediný výsluch svedka či obvineného, ktorý by poskytol usvedčujúce tvrdenia voči jeho osobe. Napadnutému uzneseniu je nutné vytknúť nerešpektovanie doktríny zosilnených dôvodov väzby (vid' nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 220/04). Za nedostatok tiež vyhodnotil fakt, že špecializovaný súd existenciu formálnych podmienok nahradenia väzby, ako aj možnosti predĺženia väzby neodôvodňoval individuálne, ale sumárne za všetkých obvinených. V danom prípade už nejde o prvotné štádium trestného konania, a preto „spoločné“ zdôvodňovanie väzby neobstojí. S ohľadom na uvedené okolnosti obvinený navrhol, aby sťažnostný súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že sa lehota väzby vo vzťahu k nemu nepredlžuje a podľa § 79 ods. 3 Tr. por. ho prepustil z väzby, alternatívne, že sa väzba nahradí miernejším prostriedkom, konkrétne dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení podľa § 80 ods. 2 Tr. por. a § 82 ods. 1 písm. b), h), j) Tr. por. Sťažnosti prokurátora a obvinených spolu s kompletným spisovým materiálom boli najvyššiemu súdu riadne predložené 30. apríla 2018. Následne najvyšší súd na podklade riadne a včas podaných sťažností oprávnenými osobami, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že dôvodná je iba sťažnosť prokurátora. K námietke PhDr. U. P., ktorý spochybnil podanie sťažnosti prokurátorom najvyšší súd konštatuje, že vyjadrenie prokurátora pri zahlásení sťažnosti síce nebolo úplne presné, avšak z jeho obsahu a celkového kontextu jednoznačne vyplýva, že prokurátor podal sťažnosť proti výrokom I., II. a III., len vo vzťahu k výroku IV. (ktorým súd zamietol žiadosti troch obvinených o prepustenie z väzby na slobodu a túto nenahradil miernejšími prostriedkami), sťažnosť nepodal (zv. IX, č. I. 1484). O uvedenom svedčí aj úradný záznam sudcu pre prípravné konanie z 3. mája 2018, ktorý potvrdil, že prokurátor podal sťažnosť voči výrokom I., II. a III. vo vzťahu ku všetkým obvineným, ktorých sa každý jednotlivý výrok týka (pozn. aj odôvodnenie sťažnosti z 30. apríla 2018 bolo prokurátorom formulované vo vzťahu k výrokom I. až III. napadnutého uznesenia). Námietka preto nebola obvineným uplatňovaná dôvodne. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať

pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzátí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3. Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Pokiaľ ide o prvú formálnu podmienku pre predĺženie lehoty väzby, najvyšší súd z previerky spisového materiálu zistil, že vyšetrovateľ NAKA, NJFP, expozitúra Východ uznesením z 13. októbra 2017, ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017, podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie 63 osobám, medzi nimi aj: P. P. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch B.1. - B.11., C.1. - C.10., D.1. - D.25. a E.1. - E.7. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného formou organizátorstva podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., G. K. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch B.1. - B.11. a E.4. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného formou organizátorstva podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., T. T. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch B.1., B.3., C.1, C.5, C.7. a G.17. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., Mgr. U. L. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch B.2., C.2., C.7., G.7. - G.8. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., T. K. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v bodoch D.3., D.4., D.7. - D.25., E.1. - E.7. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného formou organizátorstva podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., Q. T. v bode A za zločin založenia, zosnovania a

podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch F.4., F.6. a F.9. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., C. P. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch F.1. - F.12. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., Q. P. v bode A za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bodoch F.5., F.8. a F.12. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., P. O. v bode G.9. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák., T. T. v bodoch G.12. a G.14. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák., R. Y. v bode G.21. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a PhDr. U. P. v bode G.23. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. vo všetkých prípadoch na tam uvedenom skutkom základe (zv. I.1., č. I. 25). Ako z vyššie uvedeného plynie, u každého z 12 obvinených je toho času vedené trestné stíhanie pre podozrenie zo závažnej trestnej činnosti, u všetkých právne kvalifikovanej aj ako obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 4 Tr. zák. (v tomto kontexte viď § 76 ods. 3 v spojení s ods. 6 písm. c) Tr. por.) a s výnimkou obvinených O., T., Y. a PhDr. P. aj za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. Uznesením špecializovaného súdu z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 6. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017, boli vyššie menovaní obvinení (a obvinený G. H.) podľa § 72 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatí do väzby s tým, že táto im začala plynúť 13. októbra 2017 (každému samostatne) medzi 6:00 hod. až 7:27 hod.; podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub G. H., P. O. a PhDr. U. P. nebol prijatý; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba u (všetkých) obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená; podľa § 81 ods. 1 Tr. por. väzba zložením peňažnej záruky u obvinených Q. T. a PhDr. U. P. nebola nahradená (zv. I, č. I. 80, zv. II, č. I. 271). Uznesením špecializovaného súdu z 3. januára 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu 18. januára 2018, sp. zn. 6 Tost 1/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. boli žiadosti obvinených T. T., C. P., Q. P. a Mgr. U. L. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnuté; podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. záruka dôveryhodných osôb za ďalšie správanie obvineného Mgr. U. L. nebola prijatá; podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného T. T. nebol prijatý; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba u obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená; podľa § 81 ods. 1 Tr. por. väzba zložením peňažnej záruky u obvineného T. T. nebola nahradená (zv. III, č. I. 402, zv. IV, č. I. 519). Uznesením špecializovaného súdu z 8. januára 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 18. januára 2018, sp. zn. 6 Tost 2/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obvineného P. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená (zv. III, č. I. 489, zv. IV, č. I. 546). Uznesením špecializovaného súdu z 8. februára 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 28. februára 2018, sp. zn. 3 Tost 8/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obvineného PhDr. U. P. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá; podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. záruka dôveryhodnej osoby za ďalšie správanie obvineného PhDr. U. P. nebola prijatá; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená (zv. IV, č. I. 610, zv. VI, č. I. 929). Uznesením špecializovaného súdu z 22. februára 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 14. marca 2018, sp. zn. 4 Tost 8/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obvineného T. K. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá; podľa

§ 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného nebol prijatý; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená, podľa § 81 ods. 1 Tr. por. väzba zložením peňažnej záruky nebola nahradená (zv. VI, č. 1. 860, zv. VII, č. 1. 1074). Uznesením špecializovaného súdu zo 7. marca 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 4. apríla 2018, sp. zn. 4 Tost 10/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obvinených T. T. a Q. T. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá; podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. záruka dôveryhodnej osoby za ďalšie správanie obvineného Q. T. nebola prijatá; podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného Q. T. nebol prijatý; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená; podľa § 81 ods. 1 Tr. por. väzba obvinených T. T. a Q. T. zložením peňažnej záruky nebola nahradená (zv. VII, č. 1. 1079, 1167). Uznesením špecializovaného súdu z 22. marca 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 18. apríla 2018, sp. zn. 2 Tost 12/2018, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. bola žiadosť obvineného P. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá; podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzba obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nebola nahradená (zv. VII, č. 1. 1174, zv. VIII, č. 1. 1286). Dňa 9. apríla 2018 podal prokurátor návrh podľa § 76 ods. 3 Tr. por. na predĺženie lehoty väzby u všetkých 12 obvinených a spolu s návrhom predložil špecializovanému súdu žiadosti obvinených P. P., C. P., Q. P., R. Y. a PhDr. U. P. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o prepustenie z väzby na slobodu, vrátane písomného sľubu obvinených P. P. a PhDr. U. P. podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. (zv. VIII, č. 1. 1293); o podanom návrhu rozhodol špecializovaný súd napadnutým uznesením (zv. VIII, č. 1. 1283, zv. IX, č. 1. 1490). Vzhľadom na to, že základná lehota väzby by u obvinených uplynula 13. mája 2018, posledný deň pre podanie návrhu prokurátora pripadol na 11. apríla 2018 a spis mal byť sťažnostnému súdu predložený najneskôr 3. mája 2018, je zrejmé, že aj druhá formálna podmienka spočívajúca vo včasnom podaní návrhu na predĺženie lehoty väzby podľa § 76 ods. 2, ods. 3 Tr. por. bola zachovaná. Vo vzťahu k materiálnym dôvodom predĺženia lehoty väzby je v zmysle § 76 ods. 3 Tr. por. v spojení s uplatneným väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., potrebné skúmať, či u každého z obvinených: i) je naďalej trestné stíhanie vedené dôvodne a či sa podozrenia voči nemu ďalším vykonaným dokazovaním prehĺbujú; ii) hrozí, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil; iii) nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť; a či iv) prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Vo vzťahu k bodu i) vyššie sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením, ktoré špecializovaný súd viedlo k záveru o opodstatnenosti trestného stíhania vo vzťahu k ôsmim obvineným menovaným v bode I. napadnutého uznesenia (s. 36 - 42). Z tohto sťažnostného súdu len v stručnosti k výhradám obvineného P. (ale to primerane platí aj výhradách ostatných obvinených) pripomenie, že v tomto štádiu trestného konania - kedy sa rozhoduje o dočasnom zaistení obvinených na účely prebiehajúceho trestného konania, neprislúcha konajúcim súdom (či už sudcovi pre prípravné konanie alebo senátu sťažnostnému súdu) definitívne sa vypořádavať s ne/vierohodnosťou jednotlivých svedkov. Toto bude úlohou súdov, ktoré budú rozhodovať vo veci samej (samozrejme, ak bude podaná obžaloba), avšak až po zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne. Z pohľadu rozhodovania o väzbe je dôležité len to, či od vznesenia obvinenia sa dôvodnosť trestného stíhania skôr prehĺbuje ako oslabuje. V prípade obvinených, vrátane P. P., sa podozrenia jednoznačne prehĺbujú. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že by nikto nespochybňoval reálnosť poskytnutých reklamných služieb, príp. okolností vracania peňažných prostriedkov. Opak totiž vyplýva z výpovedí svedkyne T. U. z 10. januára 2018, svedka G. H. z 9. a 12. februára 2018, svedkyne U. V. zo 7. marca 2018, obvineného T. K. z 28. marca 2018 a obvineného G. K. zo 4. a 5. apríla 2018, ktoré podrobne citoval už špecializovaný súd. K sťažnostným tvrdeniam obvineného T. K. súd poukazuje na výpovede G. H. z 9. a 12. februára 2018 a zo 6. marca 2018, resp. U. V. zo 7. marca 2018, podľa ktorých mal byť T. K. de facto pravou rukou svojho brata G.. Mal účelovo - cez spoločnosti BM, AM a I. vystavovať nadhodnotené faktúry na reklamné služby, resp. podpisovať zmluvy a následne vracat peniaze, vystavovať zmenky na I. atď. Obdobný záver platí aj vo vzťahu k obvinenému Q. T., u ktorého dôvodné podozrenie pramení z výsluchov obvineného G. K. zo 4. a 5. apríla 2018, podľa ktorého mal obvinený na starosti spoločnosti, ktoré fakturačne poskytovali služby I., výber finančných prostriedkov, ich odovzdávanie a prerozdeľovanie (zv. 5.2., č. 1. 147, 159, 160, 162, 163) (k tomu nepriamo vid' aj prepisy telekomunikačnej prevádzky vo zv. 9.6., č. 1. 175, 207 - 208, 220, 297). Za túto činnosť mal mať

dohodnutú províziu s obvineným P. vo výške 3 % zo základu dane. Rovnako svedkyňa U. V. 7. marca 2018 potvrdila, že obvinený mal na starosti vstupy do I., ktoré boli vypracovávané dodatočne (zv. 6.1., č. l. 30, 35). Aj P. O. usvedčuje G. K., ktorý 4. a 5. apríla 2018 vysvetlil, že tento mal na základe fakturačného reťazca prijímať od obvineného P. a občas od neho peniaze; identické závery podporuje aj znalecký posudok. Predovšetkým . 24 posudku, kde sa uvádza, že spoločnosti V. Q. malo byť 11. septembra 2017 na trikrát vrátených dohromady 68.400 €, resp. s. 38, kde sa k 23. decembru 2017 uvádza splátka 23.100 € a k 30. decembru 2017 ďalších 23.115 €. Vo vzťahu k argumentácii obvineného T. T., ktorý poukazuje hlavne na to, že usvedčujúce výpovede G. K. sú podporované opäť len jeho tvrdeniami v podobe USB-nosiča, najvyšší súd je toho názoru, že v prípade tohto pamäťového média môže ísť o významný dôkaz. Vyplýva to nielen z jeho obsahu (podrobne popisuje finančné toky medzi jednotlivými spoločnosťami, vrátane ich riadenia a výšky vrátených finančných prostriedkov) a okolností, za ktorých bol obstaraný (po vykonaní domovej prehliadky u obvineného K., tento už v tom čase spolupracujúc s políciou, z väzby kontaktoval svoju priateľku, u ktorej mal mať USB - nosič uchovaný, aby ho prostredníctvom JUDr. Y. odovzdala orgánom činným v trestnom konaní). A hoci je pravdou, že jeho autorom je práve obvinený K., dôležité je, že bol veľmi pravdepodobne vytváraný a dopĺňaný priebežne - ešte počas páchania trestnej činnosti. Ani s relativizáciou tvrdení U. V. zo 7. marca 2018 sa sťažnostný súd nemohol stotožniť. Svedkyňa vo vzťahu k obvinenému T. (poukazom na skoršie vyjadrenia k obvinenému Ing. Y. J.) popisovala priebeh vystavovania zmienok ako spôsobu fiktívneho uhrádzania faktúr bez toho, aby muselo dôjsť k reálnemu prevodu finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o námietky obvineného PhDr. U. P., aj najvyšší súd je toho názoru, že podozrenia voči nemu bude potrebné objektivizovať vykonaním (resp. minimálne označením) ďalších dôkazov. V prípade, že sa tak nestane, potom jeho ďalší pobyt vo väzbe nebude udržateľný. Momentálne obvineného usvedčujú prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky, z ktorých sa javí, že si s C. P. - či už osobne alebo prostredníctvom obvineného G. Z. dohadujú tak vyhotovovanie faktúr, ako aj miesto, čas a výšku odovzdávaných peňažných prostriedkov (zv. 9.6., č. l. 206, 273, 276, 277, 280, 291, 306). Pokiaľ ide o obvinených T. T., Mgr. U. L., Q. P. a R. Y., u ktorých špecializovaný súd vo výroku II. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nevyhovel návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby, resp. v prípade obvinených Q. P. a R. Y. vo výroku III. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustil z väzby na slobodu, sťažnostný súd konštatuje nasledovné. Nie je pravdou, že by v prípade obvineného T. T. neboli od jeho vzatia do väzby obstarané ďalšie usvedčujúce dôkazy. V tomto smere sťažnostný súd poukazuje na výpovede obvineného G. K. z 22. novembra 2017 a 4. apríla 2018, v ktorých vysvetlil, že svojho kamaráta T. T. „dosadil“ do spoločností S. a U. na pokyn obvineného P., aby zabezpečil niekoho „schopného a lojálneho“. Neskôr sa obvinený P. mal vyjadriť v tom smere, že obvineného T. ani nepotrebuje vidieť a zodpovednosť za jeho prípadné chyby je v celom rozsahu na G. K.. Úlohou obvineného T. bolo v mene spoločností chodiť do banky, vyberať peniaze a tieto následne odovzdávať G. K., ktorý ich ďalej odovzdával P. (zv. 5.1., č. l. 158 - 159, 162). Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 54/2017 obvinený K. príkladom skonštatoval, že T. firma S. bola dodávateľom P. X., ale keďže P. sa o reálny chod firiem nestaral, aby mohol T. pokryť prevádzkové náklady spoločnosti S., poskytol mu K. chýbajúce prostriedky zo zdrojov I. (zv. 5.2., č. l. 148 - 149). Hodnovernosť K. výpovedí nepriamo potvrdzuje aj svedkyňa U. V., ktorá 7. marca 2018 identicky popisovala okolnosti, za ktorých obvinený T. vstúpil do systému, resp. potvrdila jeho pracovné aktivity v spoločnostiach, ako aj predkladanie faktúr na zaúčtovanie (zv. 6.1., č. l. 29, 32, 35). Pokiaľ ide o obvineného Mgr. U. L., aj v jeho prípade je treba odkázať na výpoveď obvineného G. K. z 22. novembra 2017, v ktorej potvrdil, že s obvineným ho zoznámil P. (zv. 5.1., č. l. 162). 5. apríla 2018 vysvetlil, že spoločnosť V. L. bola klientom obvineného Mgr. L., obchodníka I. k nemu doviedol práve on, pričom Mgr. L. musel vedieť o vracaní peňazí, keďže to bol on, kto mu ponúkol „produkt“ (zv. 5.2., č. l. 157). Poukázať možno na s. 36 znaleckého posudku č. 54/2017, kde zo stĺpca „Rozdelenie“ vo vzťahu k faktúre došlej 30. októbra 2016 plynie, že spoločnosti K. malo byť vrátených 180.000 €.K obvinenému Q. P. sa žiada poukázať na prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky s bratom C.. A hoci v nich obvinení komunikujú mimoriadne opatrne, nepochybne z nich vyplýva podozrenie (ktoré, samozrejme, bude nutné objektivizovať ďalším dokazovaním), že C. P. úkoloval svojho brata Q. ohľadne výberu finančných prostriedkov z bánk, ich následného vracania bratovi, resp. ďalším ním určeným osobám, rozdeľovania nákladov, prijímania a účtovania faktúr atď. (viď zv. 9.6., č. l. 43, 49, 55, 57, 73 - 75, 196 - 197, 216, 292 - 293, 311 - 312, 325, 332 a zv. 9.7., č. l. 111,112, 126 a 198). Identické závery sa týkajú aj obvineného R. Y., ktorý bol v čulom telefonickom (a pravdepodobne) aj osobnom kontakte s

obvineným C. P., s ktorým sa podľa prepisov dohadovali na odovzdávaní faktúr za účelom poníženia daňového základu spoločnosti R. S.. V tomto smere sťažnostný súd príkladmo poukazuje na rozhovor č. 22710 z 23. apríla 2017, kde sa mal obvinený Y. na margo prítomnosti obvineného P. v Košiciach vyjadriť, že „Ta druhú by som urobil, bo tak to vychádza, ale potom do konca týždňa spláchneme.“, resp. v rozhovore č. 26416 z 27. apríla 2017 obvinený Y. obvinenému P. vraví, že zajtra mu tam „ďalšie dva sfúkne.“ V rozhovore č. 37792 z 8. mája 2017 Y. P. vysvetľuje, že „Tak šiestu vyčistím a môžeš doniesť aj tú na ďalší mesiac.“, na čo mu P. odpovedá, že má všetko pripravené (viď hlavne zv. 9.6, č. l. 217, 228, 247, 263, príp. zv. 9.7., č. l. 78, 105, 113, 114 a 116). Z vyššie popísaných skutočností tak podľa mienky najvyššieho súdu vyplýva dôvodnosť ďalšieho trestného stíhania, vrátane prehlbovanie podozrení voči obvineným. Vo vzťahu k bodu ii) vyššie - k dôvodom tzv. preventívnej väzby, súdu neostáva nič iné len vo všeobecnosti zopakovať, že v prejednávacom prípade ide o dlhodobé páchanie trestnej činnosti, ku ktorej malo dochádzať od januára 2014 prakticky až do zadržania v októbri 2017. Išlo o zabehnutý systém, na ktorom mali viacerí obvinení postavené svoje „podnikanie“ a evidentne aj svoju životnú úroveň (viď zv. 3.2.). Okruh firiem a zapojených osôb sa tak neustále navyšoval a priebežne obmieňal, čo všetko malo za následok nebývalo vysoký únik na dani (vo vzťahu k zločineckej skupine ide súhrnne o 27.985.961,29 €, vo vzťahu k obvinenému O. ide o 694.358,80 €, u T. T. o 4.846.222,10 €, u R. Y. 131.674,72 € a napokon u obvineného PhDr. U. P. sa výške skrátenej dane pohybuje na úrovni 770.000 €). Ani skutočnosť, že viacerí obvinení medzičasom ukončili svoju podnikateľskú činnosť, nedáva dostatočné záruky, že v trestnej činnosti nebudú pokračovať. Je im totiž veľmi dobre známy prokurátorom popísaný mechanizmus páchania trestnej činnosti (modus operandi). V skutočnosti im nič nebráni, aby v ňom ďalej - v inom obsadení a na rovnakom princípe, pokračovali. Navyše, napr. obvinený P. v predmetných spoločnostiach ani legálne nefiguroval, postačovalo, že si našiel lojálnych ľudí, ktorí rešpektovali jeho pokyny. Iba v prípade, že mali v nejakej spoločnosti daňovú kontrolu, ktorá by nemusela dopadnúť dobre, sa jej mali zbaviť a vo svojich aktivitách pokračovať s inými subjektmi. Z tohto dôvodu ani vedomosť operatívnych zložiek polície, či finančnej správy o identite tzv. záujmových osôb nepostačuje pre zmarenie prípadnej ďalšej trestnej činnosti. V tomto kontexte najvyšší súd upozorňuje, že prvé realizačné návrhy boli vypracované ešte začiatkom roka 2017, i tak ale s ohľadom na rozsiahlosť a sofistikovanosť prevádzanej trestnej činnosti, trvalo takmer rok pokým boli vznesené obvinenia (zv. 1.1., č. l. 1, 3). Navyše napríklad u obvineného T. T. je obava z pokračovania v trestnej činnosti umocnená aj tým, že to bol on, kto mal obvinenému G. K. odporučiť H. U. ako konateľa spoločnosti H. & T. (zv. 5.1, č. l. 159). V prípade Mgr. L. možno opätovne pripomenúť jeho „nenahraditeľnosť“ v procese poskytovania reklamných služieb, keďže mal riešiť technické zabezpečenie LED obrazoviek. Postupom času dokonca vyvinul software na vzdialenú správu obrazoviek, ktorý si ponechal vo vlastnej firme a fakturoval zaň spoločnosti X. licenčný poplatok (zv. 5.1., č. l. 163). Už z tohto sa javí, že bez Mgr. L. by páchanie trestnej činnosti mohlo byť značne sťažené, keďže by muselo byť založené na úplne fiktívnych plneniach. Navyše, ako vysvetlil G. K., obvinený Mgr. L. mal dohadzovať aj ďalších klientov - napr. spoločnosť V. L. (zv. 5.2., č. l. 157). Vo vzťahu k obvinenému Y. nemožno nespomenúť prepisy telekomunikačnej prevádzky, z ktorých sa taktiež javí, že do systému (cez C. P.) dohadzoval nových ľudí - „kamarátov z Michaloviec, ktorí by chceli riešiť to, čo my riešime.“ (zv. 9.7., č. l. 50). Na podklade týchto skutočností sťažnostný súd jednoznačne dospel k záveru, že tzv. preventívny dôvod väzby u všetkých dvanástich obvinených naďalej pretrváva. Vo vzťahu k bodu iii) vyššie, sťažnostný súd v zhode so špecializovaným súdom ustálil, že nie je v rozpore s právom na rovnosť zbraní, resp. na kontradiktórnosť konania, ak sudca pre prípravné konanie aktívne preveruje, príp. zisťuje naplnenie podmienok pre postup podľa § 76 ods. 3 Tr. por. Pokiaľ v tejto súvislosti obhajoba poukazuje na úlohy súdu na hlavnom pojednávaní (ako nezávislého arbitra, ktorý rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou), je treba povedať, že úloha sudcu pre prípravné konanie, resp. sťažnostného senátu je diametrálne odlišná. Ich úlohou je v celom priebehu trestného konania dozerať nad zákonnosťou najzávažnejších zásahov do práv obvinených. Za týmto účelom súd na podklade celého zadováženého spisového materiálu (§ 72 ods. 4 Tr. por.) preveruje ne / existenciu podmienok pre postup navrhovaný prokurátorom. Návrhová dispozícia prokurátora sa prejavuje vo vzťahu k osobe obvineného a lehote väzby, ktorá má byť predĺžená a nie osobitne aj vo vzťahu k dôvodom, ktoré takýto jeho návrh podporujú. Inými slovami, je síce pravdou, že Trestný poriadok podmieňuje predĺženie lehoty väzby existenciou dôvodov, pre ktoré nebolo možné trestné stíhanie ukončiť v základnej lehote väzby (§ 76 ods. 3 Tr. por.), to však neznamená, že ak takéto dôvody reálne v spise

existujú, no nie sú prokurátorom označené, nie je možné na ne prihliadnuť. Uvedené podporuje aj fakt, že v rozhodovaní o väzbe ide o dvojinštančné konanie, a teda v celom jeho priebehu môže prokurátor a obhajoba akcentovať tie (v spise reálne existujúce) skutočnosti, ktoré podaný návrh podporujú alebo naopak, oslabujú. I napriek uvedenému, sťažnostný súd bol toho názoru, že prokurátor v návrhu z 9. apríla 2018 a dodatočne aj v sťažnosti z 30. apríla 2018 dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov nebolo možné vec skončiť v základnej lehote väzby. Tak ako bolo povedané v napadnutom uznesení (s. 44), ako aj vo všetkých skôr vydaných rozhodnutiach, v prejednávanom prípade ide o mimoriadne skutkovo náročnú vec. Trestné stíhanie je vedené pod bodmi A, B.1. - B.11., C.1. - C.10., D.1. - D.25., E.1. - E.7., F.1. - F.12., G.1. - G.36., celkovo teda v 102 prípadoch, ktoré mali byť spáchané 63 obvinenými. A hoci je pravdou, že v konaní sa opakuje prakticky identické modus operandi (vystavovanie nadhodnotených alebo úplne fiktívnych faktúr na reklamné služby za účelom poníženia daňového základu a následného spätného prerozdelenia finančných prostriedkov skrátených o provízie podľa určeného kľúča), faktom je, že ide o závažnú trestnú činnosť účtovného charakteru, ktorá mala byť páchaná pomerne dlhý čas (4 - 5 rokov), s vysokou spôsobenou škodou (pod bodom A vyčíslenou vo výške 27.985.961,29 €) a prostredníctvom desiatok obchodných spoločností. Časť z týchto spoločností pritom mala byť do reťazca inkorporovaná vyslovene účelovo (predovšetkým za účelom zakrytia týchto aktivít pred daňovými orgánmi), iné svoje podnikateľské aktivity aj reálne vykonávali (avšak v menšom rozsahu ako deklarovali). V každom prípade, aby reťazec mohol fungovať, spoločnosti mali byť na rôznych úrovniach (tzv. skryté, nárazníkové a konečné spoločnosti) pravidelne obmieňané. Z týchto okolností jednoznačne plynie, že v danom prípade ide o vec obťažnú, ktorú nebolo možné skončiť v základnej lehote väzby. Pokiaľ ide o „iné závažné dôvody“, ktoré bránili ukončeniu veci, sťažnostný súd sa nestotožnil so záverom špecializovaného súdu, podľa ktorého tieto nie sú dané. V tomto smere súd poukazuje na doterajší procesný postup obvinených, resp. ich obhajcov. Od 6. novembra 2017, kedy bolo právoplatne rozhodnuté o vzatí obvinených do väzby, do 9. apríla 2018, kedy prokurátor podal návrh na jej predĺženie, rozhodoval špecializovaný a najvyšší súd celkovo štrnásťkrát o pätnástich žiadostiach obvinených (T. T., C. P., Q. P., Mgr. U. L., P. O., PhDr. U. P., Q. T. a T. K.) o prepustenie z väzby na slobodu (viď s. 21 - 23 vyššie); žiadna z nich nebola úspešná. Od 19. októbra 2017 bolo podaných celkovo tridsať sťažností proti uzneseniam o pribratí znalcov (predovšetkým obvineným T. K.), z ktorých, ako to vyplýva z uznesení prokurátora, ani jedna nebola dôvodná. Ďalej, od 10. novembra 2018 do 26. marca 2018 bolo - opäť len zo strany obhajcov väzobne stíhaných osôb, podaných celkovo dvadsaťtri žiadostí podľa § 69 ods. 1 Tr. por. o nazretie do spisu, z ktorých väčšine bolo vyhovené (len pre ilustráciu napr. JUDr. Z. v období od 12. - 18. decembra 2017 nazeral do spisu trikrát). Od 10. januára 2018 doposiaľ bolo podaných sedem žiadostí podľa § 210 Tr. por. o preskúmanie postupu vyšetrovateľa; tu však treba doplniť, že iba dve z nich neboli opodstatnené, o jednej dosiaľ rozhodnuté nebolo a vo zvyšných prípadoch išlo o čiastočne opodstatnené žiadosti. A hoci sťažnostný súd nijako nespochybňuje, že vo všetkých týchto prípadoch ide o výkon práv obvinených, faktom je, že značná časť týchto úkonov nebola uskutočnená dôvodne. Dôsledkom takejto postupu je, že spis v relatívne krátkom časovom období (cca 6 mesiacov) neustále koluje medzi vyšetrovateľom, dozorujúcim prokurátorom, prvostupňovým a sťažnostným súdom bez toho, aby bolo možné vykonávať ďalšie procesné úkony a vec v dohľadnej dobe čo najskôr ukončiť. Vychádzajúc z úvah, že pod tzv. inými závažnými dôvodmi možno subsumovať aj obštrukčný procesný postup obvinených (viď uznesenie najvyššieho súdu z 5. júna 1998, sp. zn. Ntv - II 28/98, uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR pod R 24/1999), dospel najvyšší súd k záveru, že v prejednávanom prípade existovali aj iné závažné dôvody, pre ktoré nebolo možné vec ukončiť v základnej lehote väzby. Pokiaľ ide o plánované procesné úkony, vo veci je potrebné podrobne zanalyzovať obchodné aktivity jednotlivých obchodných spoločností a výsledky analýzy doplnkovými výsluchmi konfrontovať (prednostne) s väzobne stíhanými obvinenými. S poukazom na individuálne vzťahy, kedy ku vzájomnému kontaktu medzi tzv. konečnými odberateľmi a ich obchodníkmi malo dochádzať spravidla veľmi dôverne, sa odôvodnene javí požiadavka vzájomných konfrontácií obvinených. Ďalej súd poukazuje na potrebu vypracovania približne 30 znaleckých posudkov za účelom analytického skúmania zaistených elektronických pamäťových médií a ďalších 10 posudkov súvisiacich s analýzou bankových účtov. Nemožno opomenúť dosiaľ absentujúce prepisy telekomunikačnej prevádzky, ktoré bude taktiež potrebné zanalyzovať a následne konfrontovať s približne 20 obvinenými. Pokiaľ ide o výsluchy zamestnancov daňových úradov, ktorí mali v rámci rôznej miestnej príslušnosti participovať pri výkone riadnych alebo krížových daňových kontrol, v

tomto smere sťažnostnému súdu nie je jasné, aké skutočnosti sa majú ich výsluchmi preukázať. Ak majú byť vypočutí na priebeh a výsledky daňových kontrol, potom tieto skutočnosti sú zistiteľné z príslušných protokolov, príp. rozhodnutí vydaných v daňovom konaní. I napriek uvedenému - predovšetkým s poukazom na počet obvinených, svedkov, prešetrovaných skutkov, ale hlavne vzájomnej podmienenosti plánovaných úkonov (napr. nemožno konfrontovať obvinených, ak nie sú známe výsledky znaleckého skúmania), sťažnostný súd nemal pochybnosť o dôvodnosti prokurátorom uplatneného návrhu. K bodu iv) vyššie, sťažnostný súd uvádza, že podmienku spočívajúcu v preukázaní nebezpečenstva zo zmarenia alebo podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania nemožno vykladať zužujúco v kontexte § 1 Tr. por. ako náležitého zistenia trestných činov a spravodlivého potrestania jeho páchatel'ov, ale v kontexte trestného konania ako celku, vrátane jeho jednotlivých parciálnych častí. Jednou z takýchto častí je aj úprava väzobného stíhania obvinených, u ktorých existuje reálna obava, že by v trestnej činnosti mohli pokračovať (§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.) (pozn. o správnosti zvoleného výkladu svedčí aj § 1 zákona č. 141/1961 Zb., ktorý v minulosti vo vzťahu ku konaniu podľa Trestného poriadku výslovne formuloval požiadavku pôsobiť na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti). Izoláciou takýchto osôb vo väzbe sa preto nepochybne naplňa účel trestného konania (konkrétne tej jeho fázy, ktorá pojednáva o tzv. preventívnej väzbe) a naopak, v prípade ich prepustenia - napriek relevantným argumentom odôvodňujúcim obavu z pokračovania v trestnej činnosti, sa takýto účel popiera. Z uvedeného však nemožno vyvodit' (ako to naznačuje obvinený O.), že by riešené ustanovenie malo absolútny charakter (keďže, len prima facie reflektuje účel sledovaný jednotlivými väzobnými dôvodmi), nakoľko nepochybne ide o ustanovenie, ktoré takpovediac kvalitatívne „sťažuje“ ďalšie predlžovanie lehoty väzby v závislosti od prevažujúceho účelu chráneného záujmu (účel sledovaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. vs. právo na osobnú slobodu). V prejednávanej veci jednoznačne prevážila potreba predchádzať ďalšiemu trestnému konaniu, čo vyplynulo z doposiaľ zisteného rozsahu trestnej činnosti a výšky spôsobenej škody. Rešpektujúc teda zaužívanú prax najvyšší súd odmietol výklad obhajoby, podľa ktorej pod citovanou podmienkou možno subsumovať len také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o zmarení alebo podstatnom sťažení vyšetrovania prejednávanej veci. Uvedený výklad totiž neopodstatnene limituje jeho použitie len na dôvody tzv. útekovej alebo kolúznej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., čo sa v kontexte systematiky väzobných dôvodov a ostatných zákonných predpokladov pre ich predĺženie javí ako neprimerané. Inými slovami, pokiaľ v § 71 ods. 1, ods. 3 Tr. por. zákon formuluje (v zásade) tri väzobné dôvody, a pritom v § 76 ods. 3 Tr. por. umožňuje lehotu väzby u niektorého (v zmysle ktoréhokoľvek kumulatívne uplatneného alebo samostatne stojaceho) väzobného dôvodu predĺžiť, potom toto ustanovenie nemožno vykladať takým spôsobom, že by pri predlžovaní lehoty väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. musel v priebehu jej plynutia obligatórne pristúpiť iný dôvod - spravidla ten, ktorý odôvodňuje postup podľa § 72 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s § 71 ods. 1 písm. a) alebo b) Tr. por. Napokon pokiaľ ide o výrok II., ktorým súd zamietol žiadosti obvinených P. P., C. P., Q. P., R. Y. a PhDr. U. P. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o prepustenie z väzby na slobodu, v tomto rozsahu súd odkazuje na odôvodnenie týkajúce sa nevyhnutnosti predĺžiť lehotu väzby, resp. zamietnuť sťažnosť obvinených proti ich predĺženiu (výroky I. a VI.). Nad rámec tohto v prípade obvinených PhDr. U. P., T. K., T. T., Q. T. a P. O., o ktorých žiadostiach súdy rozhodovali len celkom nedávno (max. 2 mesiace) najvyšší súd konštatuje, že v ich prípade možno len ťažko predpokladať, že by sa (s ohľadom na krátkosť času) mohlo na ich situácii niečo zásadné zmeniť. Vo vzťahu k výrokom III. a IV. naďalej platí, že vzhľadom na charakter a rozsah trestnej činnosti, ako aj s ohľadom na postavenie jej jednotlivých členov v rámci hierarchie zločineckej skupiny, účel väzby nemožno nahradiť ani písomným sľubom (P. P. a PhDr. U. P.), ani dohľadom probačného a mediačného úradníka. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že iba sťažnosť prokurátora bola podaná dôvodne, a preto sťažnostný súd napadnuté uznesenie v bode I. podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. v celom rozsahu zrušil, väzbu všetkých dvanástich obvinených podľa § 76 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. predĺžil do 13. decembra 2018, v bode III. až V. žiadosti obvinených P. P., C. P., Q. P., R. Y. a PhDr. U. P. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol, písomný sľub obvinených P. P. a PhDr. U. P. podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal, väzbu u obvinených podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradiť a v bode VI. sťažnosti obvinených P. P., G. K., T. K., Q. T., C. P., P. O., T. T. a PhDr. U. P. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.